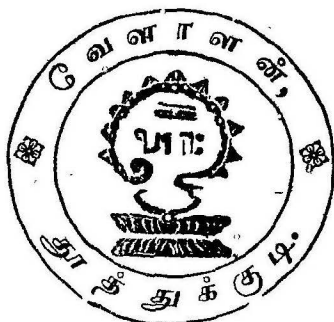

கடவுள் துணை.

ஆசிரியன்:— மு. பொன்னம்பலம்.

வயது 1]

1104-ஞ் சுக்ல-ஸ்ரீ ஆனி 8-உ

[மாதம் 8]

“அன்பர்பணி செய்யஎனை ஆளாக்கிவிட்டுவிட்டால்
இன்பநிலை தரனே வந்தெய்தும் பராபரமே.”

சமூக நலனும் சமய நம்பிக்கையும்.

“திருக்கோவிலில்லாத திருவிலாளும்
திருவெண்ணீரணியாத திருவிலாளும்
..... அவையெல்லாம் ஊரல்ல அடவிகாடே.”

நம் நாட்டில் நம் சமூகம் மிக உன்னத நிலையிலிருந்தது அரசியல் துறையில் அமைச்சர் பேரவீரர் முதலிய உயரிய பதவிகளையும் அரசருக்கு முடிசூட்டும் பூபதிகளையும், உழவு தொழிலில் உயரிய உழைப்பால் ஊதியம்பெற்றவர்களையும் வியாபாரம் கைத் தொழில்களில் கைதேர்த்தவர்களையும் சிவ நெறியிலும் தமிழ்மொழியிலும் சிறும் சிறப்பும் பெற்றவர்களையும் வாழ்த்தனர். சுருங்கச் சொன்னால் அறம் வளர்த்த அம்மையார் ஆன்மாத்காரின் கலங்கரு

தி ஆண்டவகூட்டத்துப் பெற்ற திருநாளி நெல்லை உலக மக்களுக்கு உதவும்படி நம்பிடமே நல்கினார். தூல் இயற்ற முதல்வனால் முதலடி எடுத்துக்கொடுக்கக் கலைமகள் நின்று கைநீட்டிக் கொடுக்கப் பெற்றவர்கள் நம்மவர்களே. வாசி தீர்த்த காச வாங்கிய வள்ளல் நம்மவரே. இன்னும் எழுதுவதனால் இடம் போதாது. அன்றியும் பழம் பெருமை பேசுவதில் பயனென்றுமில்லை.

என்றாலும் பழையநிலைமையின் பான்மையையும், தற்காலநிலைமையின் தகைமையையும் சீர்தூக்கிப்பார்த்தால்தான் நமது வாழ்க்கையைச் செம்மைபெறச்செய்ய முற்படுவோம். தற்பொழுது நம்மக்கள் நம் நிலையை நன்கு உணர்ந்துவருகின்றனர். எப்பக்கங்களிலும் நம் நிலைமை கவலைக்கிடமானதாகக் கருதப்படுகிறது. விவசாயம், கைத்தொழில், வியாபாரம் முதலியவைகளில் முயற்சி இல்லாமல் முற்கால நிலைமையை இழந்தோம். ஆகையால் அவைகள் அனைத்தையும் அடிப்படை நோக்கமாகக்கொண்டு முன்னேற்றமடையவேண்டுமென்றும் சிறிது வேலைசெய்ய முன்வந்திருக்கின்றோம்.

முற்காலத்தில் முன்னேற்ற மடைந்து முதன்மை பெற்று வாழ்ந்த நாம் தற்காலத்தில் தாழ்ந்துவருவதன் காரணத்தை துட்பமாக ஆராய்தல் அவசியம். தொழில்த் துறைகளை கைவிட்டதும் ஒற்றுமைக் குறைவும், பொருமைக் குணமும் இவைபோல்வன பிறபல காரணங்களிருந்தாலும் முக்கிய காரணம் முதல்வனிடத்து முழுப் பற்றில்லாமையேயாகும். அத்தொவது கட்டினிடத்து நம்பிக்கையும் சமயப்பற்றும் சமயக் கல்வியில்லாமையே யாகும். ஆண்டவன் அருளினறி அணுவும் அசையாதானால் ஒரு பெருஞ் சமூகத்தின் நிலை எவ்விதம் அசைந்து மாறுதலடையும். அருள் நிறைந்த ஆண்டவன் அசைத்தாலன்றி அசையாது, இத்தகைய நம்பிக்கை நம் மக்களுக்கு நாளடைவில் நலிந்து வருகின்றது. ஆகையால்தான் நாமும் நலிந்து வருகின்றோம்.

உலகில் உயரிய சமூகம் நம் சமூகம். உயரிய மொழி நம் தமிழ் மொழி. உயரிய சமயம் நம் சைவசமையமும் வைணவ சமய முறாகிய ஹிந்து மதம். இக்கூன் மறுக்க யாராலும் இயலாது

ஆனால் இக்காலத்தில் யாவராலும் எழிதாக இகழப்பெறுவது நம் சமூகமும், நம்மொழியும், நம் சமயமுமேயாகும். காரணம் என்ன வென்றால் நம் சமூக மக்களே இகழப்படுகின்ற பிறமக்களுக்கு இடங்கொடுத்தலுமன்றி ஏற்றுக்கொண்டு எவ்வுஞ் செய்கின்றனர். நம் சமயத்தில் அமைந்திருக்கும் கொள்கைகளில் ஆலயங்கள், அதில் நிகழும் திருவிழாக்கள், விபூதி, உத்திராக்கம் முதலிய அடிப்படையான அரிய பெரிய அடையாளங்களை அலச்சியஞ்செய்து அகற்றிவிட வேண்டுமென்கின்றனர். ஆலயங்களும், திருவிழாக்களும், சமய அடையாளங்களும், சமயச் சடங்குகளும் அமைபாத சமயம் எது? ஒன்றுமே இல்லை. கிறிஸ்தவ மதத்தினர்களுக்கும் ஆலயங்களும் திருவிழாக்களும் சிலுவைக் குறிகளும் அமைந்திருக்கின்றன. சிலுவையை அணிந்துகொள்ளும் கிறிஸ்தவர்கள் பெரும்பகுதியினரை நாம் பார்க்கின்றோம். வாரம் ஒருமுறையாவது ஆண் பெண் அனைவரும் ஆலயஞ்சென்றுவருகின்றனர். மகமதியர் கூளுக்கும் பள்ளிவாசல் என்றுள்ள பெயரால் ஆலயமும் சிற்பில திருவிழாக்களும் சுன்னத்து மொட்டையிட்டுத் கொப்பி போடி தல் முதலிய சமய அடையாளங்களும் அமைந்திருக்கின்றன. இவ்விரு மதத்தினர்களில் சமய அடையாளங்களை அனுட்டியாத மக்கள் பெரும்பாலுமில்லை. அப்படிக்கிருக்க நம் சமய அடையாளங்களையும் ஆலயங்களையும் அவமதிப்பது அக்கிரமமேயாகும். அந்தோ! சைவசமயத்தின் வைணவசமயத்தின் பெருமையைப் பேசவும் முடியுமோ? பெருமைபொருந்திய சைவசமயத்தை அனுட்டித்த பெருமக்களாகிய நம் மக்களுக்கன்றோ சமயப் பெயராகிய சைவத்தின் சார்பாக சைவர் என்று பெயர் வந்தது. இன்னும் சைவர் என்பது சைவ சமயத்தைச் சார்ந்த பிறமக்களையும் குறிப்பினும் சிறப்பாகச் சைவர் என்பது வேளாளராகிய நம்மையே குறிக்கும் சமயப்பெயரால் சமூகப்பெயர்பெற்ற வேறு சமூகமே கிடையாது. ஏனென்றால் சமயத்தில் மிகுந்த நம்பிக்கையும் சிறந்த பற்றுமுடையவர்களாக நம்மக்கள் வாழ்ந்ததேயாகும். சமயப் பற்றுடன் வாழ்ந்த நாம் சகல துறைகளிலும் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இன்றி உயரிய நிலைபிசிறுந்து வாழ்ந்தோம். தற்காலத்தில் சமயத்தில் தற்

மாறித் தவிக்கின்றோம்.

ஆகையால் நம் சமூகமக்கள் சகல துறைகளிலும் சரிவர நலன்பெறவேண்டுமானால் சமயக்கொள்கையை சரிவரக் கையாளுதல் கடமையாகும். இல்லாதவரையில் எத்துறையில் என்னபாடு பட்டாலும் உபரிய நிலையடைதல் ஒருபொழுதும் ஒவ்வாது. கா காலச்சக்கரம் மாறுபட்டுச் சுழலும் இவ்வேளையில் சமயக்கொள்கையே சமூக வளர்ச்சிக்குச் சாதகமென்று சாற்றும் நம்மை நகையாடி நடித்துக் கேலிசெய்பவர் பலர்; எனினும் உண்மையைக் கூற ஒருபொழுதும் நாம் பின்னடையோம். நம்மக்களில் ஆன்ற கல்வியும் அடைதற்கு அரிய அறிவும் பெற்ற பெரியோர் சிலர் இன்னும் இதனை வலியுறுத்துகின்றனர். சுருங்கச் சொல்லின் மது பத்திரிகாலயத் திறப்பு விழாத் தலைவர்-திருவாளர் ஆ. சங்கரலிங்கக் கனிராயரவர்கள் திறப்பு விழாவின்போது பேசியதே போதிய சான்றாகும். நம்மக்களுக்கு அன்னிய நாட்டு அறிவு அதிகரிக்க அதிகரிக்க அநாகரிகக் கொள்கைகள் அதிகரிக்கின்றன கட்டுப்பாடு இல்லாத கொள்கைகள் கைக்கொள்ளப்படுமானால் கட்டுக்கடங்காத கவலையுறுவது தவிர வேறில்லை. கட்டுப்பாடுடன் கூடிய வாழ்க்கையே கண்ணியம் நிறைந்த வாழ்க்கையாகும். நம் சமூக வாழ்க்கையும் நம் சமய வாழ்க்கையும் கட்டுப்பாடுடன் இருந்தன. அவைகளை அவிழக்க அனேகர் ஆர்ப்பாட்டஞ்செய்கின்றனர்.

ஆகையால் நம் சமூக மக்கள் சாக்ரதையாக சமூகக் கொள்கையை கையாண்டும் வேறு பிறபல துறைகளில் வேலை செய்தும் முன்னேற்றமடைய முயல்வார்களாக. முழுமுதற் கடவுள் முன்னின்று அருளுவானாக.

சந்தானேயர்களே! தங்கள் சந்தாத்தொகைகளை இனியேனும் தாமதியாமல் மணியார்டர் மூலம் அனுப்பி ஆதரியுங்கள். வி. பி. பி. யில் அனுப்புதல் அணு முன்று அனுவசியச் செலவு தங்களுக்கு ஏற்படுகிறது.

எத்தொழில் சிறந்தது?

இலங்கை: திருவாளர் சீ. முருகையாபிள்ளை யவர்கள்

(முன்தொடர்ச்சி.)

உழவு குலத்தொழிலே யென்று ஈடுபட்டுச்செய்யப் பலருக்கு ஆசையிருப்பினும் உடல் வன்மை யின்மையால் முடியாதிருக்கின்றது.

கால்பொக்கிவிவைகளைச் சிந்தித்துச் செயலாற்றுவாரில்லை. மேலும் தற்காலம் எச்சாதியாயிருந்து எத்தொழில் செய்பவராயிருந்தாலும் ஆட்சியின் மாறுதலுக்கேற்ப ஆங்கிலக் கற்கவும் அதன் வழிப்பட்ட செய்கைகளைச் செய்யவும் அரசாங்க உத்தியோக மேற்கவுமே உலேந்து திரிகின்றனர்.

இதற்குரிய சாதனமோ அதுகூலமோ கிடைக்கப் பெறுகவர்கள் பொருளிட்ட வேறு முயற்சியிலேறங்குகின்றனர். முயற்சியில் ஈடுபடும் பொருளிட்ட லொன்றையே குறியாகக்கொண்டு நியதி யின்றி பல்வேறு தொழிலையும் செய்கின்றனரே தவிர எத்தொழில் சிறந்தது, இதின்றி வந்த பொருள்தானே அறத்தை யுயர்த்து யுந்தத்து நிற்குமெனக் கருதி மக்களுக்குப் பகாரமாகிய வேளாண்மைத் தொழிலை யாதரியாதிருந்து வருகின்றனர். இன்னும் நாம் நமது கடமையை யுணர்ந்து நமது தொழிலை யியன்றவாடொல்லாம் ஆகரித்துவரப் பின் வாங்குவோமேயானால் நமது பின் சந்ததிப் பாரின் நன்னெறி வாழ்க்கைக்கு நாமே தீமைபைத் தேடிவைத்தவர்களாவோம். உபகார்க்குணமே நமது சமூகத்திற்குரிய சிறப்பு அதற்குரிய முயற்சியின்றி நாம் உலகோபகாரியாயிருத்தல் முடியாது.

“தாளாண்மை யென்னுந் துகைமைக் கட்டங்கிறேறே

வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு”

என்பது தேவர் திருவாக்கு. இதனை உற்று நோக்கியொழுதுவோ மாக. நமது முயற்சி முட்டின்று நடைபெறவும் அதனை நடத்து தற்குரிய திறனையும் எல்லாம் வல்ல இறைவன் தந்தருளிப் பாது காப்பானாக.

— பாவம். —

திருவாளர்: திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்கள்
நவசக்தி ஆசிரியர்.

(முன் தொடர்ச்சி)

மனிதன் பாவத்தினின்றும் விலக அடிக்கடி கூடுமானால் இடையறாது ஆண்டவனைப் பவவழியிலும் போற்றிய வண்ணமாயிருத்தல்வேண்டும். மனிதன் கடவுள் திருவருளைக்கொழுக்கொம்பாகக்கொண்டு தான் ஆற்றும் பாவங்கருதி வருந்தி வருந்தி அழ அழப் பாவ நீக்கமும் அவ்விடத்தில் திருவருட் பதிலும் நிகழ்ந்துகொண்டேபோகும். ஒருவன் அறியாநீயால் ஆற்றும் பாவங்கருதி ஆண்டவனை நோக்கிக் கசிந்து கசிந்து உண்மையாக உருதுவானாயின், அவன் மீண்டும் அப்பாவம் நிகழ்த்த ஒருப்படான். அவ்வாற்றிலைக் கடவுள் அருள் நல்குகிறது. ஆதலால் கடவுள் நெறியே பாவ நீக்கத்துக்குரிய செந்நெறியாகும். கடவுளைத் தொழுகல்போல் நடித்துக்கொண்டு பழிபாவங்கள் செய்துவரும் வஞ்ச ரெஞ்சினர் பேச்சே ஈண்டு வேண்டாம். மனிதன் பாவத்துக் கெளரியன் என்பது உண்மை. எளியன் எளியன் என்று பாவத்தையே செய்வான் விலங்கினத்தில் சேர்ந்துவிடுவான். மனிதன் தன்பாலுள்ள என்மைப மனத்திரும்புகலால், ஆண்டவன் அருள்நாடிவருந்துவதால் போக்க முயல்வேண்டும். இம் முயற்சியின்றி வாழ்வுவான் மனிதனாகான்.

பாவத்தையுணர்ந்து மீண்டும் பாவஞ்செய்ய விடாத திருவருள் நெறி நிற்போர்வழி அரசு நடைபெறின், அவ்வழியுலகமும் இப்பங்கும். அரசு அமைப்பு மக்கள் நிலையைப்பொறுத்து நிற்கிறது. நன்மக்கள் வாழும் ஊரில் நல்லரசு நிலவுதலியல்பு. மக்கள் பழி பாவங்களுக்கு அஞ்சம் வழியில் நின்றொழுகல்வேண்டும். அவ்வழியே கடவுள் வழி என்பது. பாவமில்லாக் கடவுளைப் பாடிபோற்றினால் பாவங்கழியப் பெறுவன்.

தற்கால உலகில் பாவம் எவ்வெவ் வழியில் பரவுகிறது என்பதை நினைக்கும்போது உள்ளம் நடுங்குகிறது. ஆ! ஆ! எத்துணை வழியில் பாழும் பாவம் பரவுகிறது. அதற்கேற்ற கல்வி அதற்கேற்ற வழக்க ஒழுக்கங்கள் பரவிவருகின்றன. பாவத்தை யொழிக்கும் முறையாக் கடவுள் நெறி நிற்பதில் பேர்பெற்ற இந்தியாவும் தனது நிலையினின்றும் பிறழ்ந்து நிற்க நேர்த்திருக்கிறது. பாவத்தைப் போக்கவந்த மனிதன் இங்குப் பாவத்தில் அழுந்துவதன் கொடுமையை என்னென்று சொல்வது? கடவுள் நினைவும், கடவுள் வழிபாட்டும், கடவுளைப் பாடும் முறையுமே வாழ்வாகப் பரிணமித்திருந்த நாடா பாவத்துக்கிரையாவது? இயந்திர வாழ்வும் வக்கில் தொழிலும், வயிற்றுப் படிப்பும் பாவத்தை வளர்க்காது யிண்ணை எதை வளர்க்கும்? நாட்டைத் திருத்தி நல்வழிப்படுத்த ஒத்துழையாமை தோன்றிற்று, அதுவும் பாவத்தால் விழுங்கப்பட்டது. ஒத்துழையாமையின் ஒடுக்கம் நாட்டின் பாவப்பெருக்கைப் புலப்படுத்தவில்லையோ?

பாவத்தைப் போக்கும் வழியைக் கடைப்பிடித்தொழுக வேண்டுமானால் நாட்டுக்கல்வி, சமயப்பற்று முதலியவற்றை உயிர்ப் பித்தல் வேண்டும். நிர்மாண வேலை பென்று சொல்லப்படுவது காங்கிரஸ் குறிக்கும் வேலை மாத்திரமன்று. மற்றும் பல வேலைகளையும் நாம் கூட்டிக்கொள்ளலாம். நமது நீதி நூல்களை-அற ஒழுக்க நூல்களை-அன்பு நூல்களைப் படிக்க வேண்டாமென்று காங்கிரஸ் கூறுமோ? காங்கிரஸ் தொண்டர் ஒவ்வொருவரும் திருக்குறள் படித்தலாகாதோ? பாவத்துக்கு அஞ்சும் அறிவு பெறுதற்கு உழைக்குந் தொண்டாற்றத் தொண்டர்கள் முயல் வேண்டும்.

மக்கள் உளளததுல அன்பு இரக்கம் நகை முதலிய நறுங் குணங்கள் பெருகப் பெருகப் பாவ எழுச்சிதானே ஒடுங்கிப்போய் விடும். அக்குணப் பேற்றிற்கு அருள்வடிவாய் ஆண்டவன் வழிபட்டடைவிட வேறொன்றிருப்பதாக எமக்குத் தெரியவில்லை. மனிதன் பாவத்தைக் குறித்துக்கழிவிக்கவும், மீண்டும் அப்பாவ

எண்ணர் தோன்றாதவாறு காக்கத் திருவருள் நாட்டமும் பெற முயலல் வேண்டும். ஒருவன் தான்செய்யும் பாவங்குறித்து ஆண்டவனை நோக்கி அழுதால் அவன் அருள்செய்யானோ? பாவத்தை மன்னித்து அருள்புரிய ஆண்டவனிருக்கிறான். அஃதே அவன் வேலை. இங்கே சிலர் பாவத்தை ஆற்றிக்கொண்டே கடவுளை நோக்கி அழுதுகொண்டே இருந்தால் பாவங்குழன்றுவிடுமோ என்று கேட்கலாம். அறியாமையால் செய்யும் பாவங்குறித்து வருந்து மனமுடையான் மீண்டும் அப்பாவம் செய்ய ஒருப்படான். பாவங்குறித்து வருந்தல் என்பதன் துட்பத்தை உணர்வோர்க்கு எவ்வித ஐயமும் நிகழாது. ஈண்டுப் பெரியோர் திருவாக்குகவிர் சில எடுத்துக் காட்டுகிறேன்.

“இரும்பு நெஞ்ச வஞ்சனேனை ஆண்டுகொண்டின்ன தான்”,

“யானே பொய் என்னெஞ்சும் பொய் என்னன்பும் பொய்

ஆனால் நினைவேன் அழுதாலுன்னைப்பெறலாமே,

“இல்லை நின்கழற் கன்பதென்கணே

ஏலுமேலு நற்குழலி பங்கனே”

“கல்லைமென்கணியாக்கும் விச்சைகொண்டு

என்னை நின்கழற் கன்பனாக்கினாய்

எல்லையிலை நின்கருணை”

“கல்லாமனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை

வல்லாளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றீக்

கல்லைப் பிசைந்து கணியாக்கித் தன்கருணை

வெள்ளத் தழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனை”

“ஏசினும் யானுன்னை யேத்தினும்

என் பிழைக்கே குழைந்து

வேசறுவேனை விடுதிகண்டாய்”

“வன்னெஞ்சக் கள்வன் மன்வலியன் என்னுதே

கன்னெஞ் சுருக்கிக் கருணையினு லாண்டுகொண்ட

அன்னத் தினைக்கும் அணிதில்லை அம்பலவன்”

“பேயேனதுள்ளப் பிழைபொறுக்கும் பெருமையனை”

“கற்போலும் நெஞ்சம் கசிந்துருகக்

கருணையினுல் திற்பானை”

“வெறுப்பனவே செய்யும் என் சீற்றமையை
நின் பெருமையினால் பொறுப்பவனே”

“வம்பனேன் தன்னை ஆண்டமாமணியே”

“அஞ்சினேன் நாயேன ஆண்டுநீயளித்த
அருளினை மருளினால் மறந்த
வஞ்சனேன் இங்கு வர்ழகிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருளபுரிவாயே”

“பொய்மமையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுததலைப் புலையனேன் தனகருசு
செமமையே யாய சிவபதமளித்த
செலவமே சிவபெருமானே”

“இருமபுதரு மனத்தேனை ஈர்த்து ஈர்த்து என்
என்புருக்கிக் கருமபுதரு சுணிவ எனக்குக் காட்டினே”

—மாணிக்கவாசகர்.

பாவத்தை அழிக்க வல்லது கடவுள் நெறியொன்றே. கடவுள் முன்னிலையில் பாவத்தை வெளியிடும ஆணைமக குணம் மனிதன் பெறவவேண்டும்.

வேளாளரின் வகையும் பெருமையும்.

திருவாவடுறை யாதீனச சைவப் பிரசாரகர்,
திருவாளர் பொ முத்தையபிள்ளையவர்கள்

எவ்வளவாகக்கொண்டு பூமியை உழசெய்து உண்டு வாழ்பவரும், தாமே உழுது உண்டு வாழ்பவருமென வேளாளர் இரு வகையினராவர். தொல்காப்பியத்தில் உழுவிததுண் வேளாளர், உழுதுண் வேளாளரென நச்சினாகக்கினியரும், சேக்கிழார் புராணத்தில் இருமைநெறி வேளாளரென ஸ்ரீ உமாபதி சிவாசாரியருக்கூறியவாற்றால், வேளாளர் இருவகையினரெனபது நனகு விளங்கும்

அடிபத்துமுன்று நாயன்மாருள் வேளாளர் பதின் மூவர். இவருள் மூர்க்க நாயனர், செருத்துணையார், கோட்புலியார், சத்தி நாயனர், அரிவாட்டாயனர் அப்பர், சாக்கியர், மானக் கஞ்சாறர், விறன்மிண்டர், முனையடுவார், ஏயர்கோன்கலிக்காமர் ஆகிய பதினொருவரும் உழுவித்தூண் வேளாளர். வாயிலார், இனையான்குடி மாறனர் ஆகிய இருவரும் உழுதூண் வேளாளர். அவாவர் புராணங்களில் சேக்கிழார் கூறும் அடைமொழிகளால் இவ்வேறு பாடு இனிது விளங்கும்.

இவ்விருவருள், உழுவித்தூண் வேளாளர், பேர் வீரராயும் மந்திரியாயும், சிற்றரசராயும் வாழ்ந்தன ரென்பது பெரியபுராணம் முதலிய நூல்களால் விளங்கக்கிடக்கின்றது. உழுதூண் வேளாளர், உழுதற்றொழிலேயன்றி பண்டம் மாற்று முதலிய வேறு பல தொழில்களையும் உடையராயிருந்தனர். இக்காலத்தும் உழுவித்தூண் வேளாளர், மந்திரியாயும், பேர்வீரராயும் (போலீஷ் உபர்தர உத்தியோகம்) பூமியின் சிறு பகுதியை ஆளும் கலெக்டராயும் நீதிபதியாயும், சிற்றரசராயும் (ஜமீன்) வாழ்கின்றனரென்பதும் பிரபல வியாபாரிகளாய் வாழ்கின்றனரென்பதும் கண்கூடு. (பிரத்தி பக்ஷம்)

எவ்வாற்றாலும் நேராகவோ, ஏவலரைக்கொண்டோ உழுதல் உரிமை வேளாளருக்கே உரியதென்பது மறுக்கமுடியாதது. ஏனையோருக்கு இருக்குமாயின் வேளாளரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டதாகும். உமாதேவியார் உலகத்திலுள்ள உயிர்களின் 'நலம்' கருதி இறைவனிடத்துப் பெற்ற இருநாழிநெல்லை, விருத்திசெய்து உயிர்களுக்கு உபகரிக்கும்படி வேளாளரிடமே கொடுத்தனர். அதனால் உழுதற்றொழில் வேளாளருக்கே உரிமையாயிற்று. அத்தனர், அரணைப் பூசித்தற்கு மரத்திலும் உரியர். வணிகர், பண்டமாற்றுக்கு மாத்திரம் உரியர். வேளாளர், அரணைப் பூசித்தற்கும், பகைவரைக் கடந்து உயிர்களைக் காத்தற்கும், பண்டமாற்றுச் செய்தற்கும் பொதுவாகவும், உழுதற்றொழிற்குச் சிறப்பாகவும் உரிமையுடைய ரென்பது கருதியே அம்மையார் இவர்களிடம் இருநாழி நெல்லைக் கொடுத்தனர்.

உழுதற்றொழிலால் இருநாழி நெல்லைப்பெருக்குதற்கு மழை இன்றியமையாது வேண்டப்படும். மழை பெய்தற்கு இறைவன் நிருள்வருள் வேண்டும். திருவருள் உண்டாதற்கு இறைவனை வழிபடல்வேண்டும். வழிபாடு நிலைபெறுதற்கு உயிர்களிடத்துக் கருணையும், வாய்மையும், தீவினைக்கு அஞ்சி அடங்குதலும் வேண்டும். ஆகவே, உழுதற்றொழிலை மேற்கொள்ளும் வேளாளர், இவை பனைத்திற்கும் உரியரென்பது பெறப்படும்.

தேய்வ வழிபாடு.

வேளாளர்கள் சிவபெருமானையே முழுமுதற்கடவுளாகக்கொண்டு வழிபடும் சிறப்பு வாய்ந்தவர்கள். ஆதலால் இவர்கள் சைவரொனவும் அழைக்கப்படுவர். சைவம் என்பதன் பொருள் சிவசம்பந்தம் என்பதாம் சிவனை வழிபடுகின்ற அந்தணரல்லாத ஏனைய வுதூப்பினரும் பொதுவாகச் சைவரே எனினும், சிவபெருமானைப் போல் உயிர்கள் மீதுவைத்த கருணையால் இயல்பாகவே புலாலுண்ணாது சிவபெருமானை வழிபடும் வேளாளரே சிறப்பாகச் சைவரென்பபடுவர். இக்கருத்துப்பற்றியே ஆசிரியர் சேக்கிழார், “மெய்யன் புடைய சைவரெனப் பாரினிகழ்ந்த செருத்துணையார்” என்றனர். செருத்துணையார்-வேளாளர். சிவவழிபாடுசெய்யும் அந்தணர், ஆதிசைவரும் மகாசைவருமாவர். அடைமொழியின் நிச்சைவரெனப்படுவோர் வேளாளரே. இக்காலத்தும் சைவரென்பது வேளாளவகுப்பிற்குரிய பெயராய் உலகவழக்கிற்றுப்பது அனைவரும் அறிந்ததொன்று. இதனால் சிவவழிபாடுஇருந்து சீவகாருண்யம் இல்லையாயினும், பௌத்தரைப்போல் சீவகாருண்யமிருந்து சிவவழிபாடு இல்லையாயினும் சைவராகாரென்பதும், சிவவழிபாடும் சீவகாருண்யமும் உடையவரே சைவராவரென்பதும் பெறப்படும். இவ்விரண்டும் இயல்பாக உடையவர் வேளாளர்.

சைவத்திற்கும் வைணவத்திற்கும் இக்காலத்தில் சிலரிடத்திருக்கும் பகைமை ஒருசிறிதும் முற்காலத்தி னொருவரிடத்துக்கிடையாது. இக்காலத்தும் உண்மைச் சைவவைணவர்களிடத்தக்கிடையாது. சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாகக்கொண்

டசைவர்கள், ஆத்மார்த்த இஷ்டத்தெய்வமாக சோமாஸ்கந்தர், சுந்திரசேகரர், நெகடுழைமுர்த்தி முதலிய மூர்த்திகளை வழிபடுவது போல், விஷ்ணுவையும் வழிபடுவர். சிவாலயத்தில் விஷ்ணு இருப்பதும், சிவபூசையில் விஷ்ணு பூசிக்கப்படுவதும், சைவர்கட்கு விஷ்ணு வழிபாடு உரியதென்பதை வலியுறுத்தும். “திருமாலுக்கடிமைசெய்” என்றனர் நமது முத்தாட்டியாராகிய ஒன்னைப் பிராடியாரும், ஆகவே, வேளாளருட்கிலர் விஷ்ணு பழிபாடு உடையராய் முற்காலத்து இருந்தனர். இக்காலத்தும் இருக்கின்றனர். அவர்களும் சைவரேயாவர்.

உழவின் சிறப்பு.

வேளாளர், வயலில் உழுது கட்ட முடிதிறுந்தின், பாராளும் அன்றர் மணிமுடிதிறுந்தும். வேளாளர் சிறுகோலால் ஏரைச்செலுத்திப் பாரையாண்டால், அரசர் செங்கோலால் நீதியைச் செலுத்தி உலகத்தைபாளவர். சுருங்கச் சொல்லுமிடத்து, சிவமெனும் பொருளும் ஆதி சத்தியோடு சேரின் எத்தொழிலும் வல்லதாம்; இவன் பிரிந்திடில் இயங்குதற்கும் அரிது அரிது என்று வேதம் இயம்புமாறுபோல, வேளாளர் உழுதற்றொழிலைச்செய்யின் செய்ப்பின்பின் அந்தனர் முதலிய அனைவருந் தொழிற்படுவர், இன்றேல் ஒருவருந் தொழிற்படாரென்க. “உழவினா கைம்மடங்கி னில்லை விழையது உம், விட்டேமென்பார்க்கு நிலை.” என்றனர் நாயனார்.

வள்ளற்றன்மை.

அந்தனர், அரசர், வணிகரென்னும் மூவருங் கொடுத்தற் றொழிலுடைய சேனும் வாங்குதற்றொழிலும் உடையராவர். அந்தனர் தானமாக வாங்குவர். அரசர் இறை (வரி)யாக வாங்குவர். வணிகர் பண்டமாற்று வழியாக வாங்குவர். வேளாளர் மாத்திரம் பிறரிடத்து வாங்குதலின்றிக் கொடுத்தற் றொழிலொன்றே உடையர். பிறரை இரவாது இரப்பார்க்கு ஈபவன்தான் வள்ளலெனப்படுவன். பிறனொருவருக்குமின்றி வேளாளருக்கு மாத்திரம் உரித்தாயது வள்ளற்றன்மையே. ஆகலினாற்றான், “வேளாளரென்பவர்கள் வள்ளன்மையால் மிக்கிருக்குந் தாளாளர்” என்றருளிச்செய்தனர்

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள். “இரவார் இரப்பார்க் கொன்றீவர் கரவாது, கைசெய்துண் மாயைவர்.” என்றனர் திருவள்ளுவரும்.

புகழுக்குரிய தன்மைகள் பல இருப்பினும், இறப்பவர்கு ஈதலாகிய வள்ளற்றன்மையே சிறப்பாகப்புகழப்படும். “உரைப்பார் உரைப்பவையெல்லாம் இரப்பார்க்கொன், தீவார்மே நிற்கும் புகழ்.” என்றனர் தேவர். இந்த வள்ளற்றன்மை வேளாளருக்கே சிறப்பாயிருத்தல் பற்றி “வேளாளர் பெருமை யெம்மால் பிரித்து அளவிட்டு இவளவெனப் பேசலாமோ.” என்றனர் ஸ்ரீ உமாபதி சிவாசாரியர்.

பெருஞ் சிறப்பு.

வேளாளருக்குரிய இத்தனை பெருமைக்கும், உமா தேவியாராண்டு இருநாழி நெல்தரப் பெற்றதே காரணமாகும். ஆகையால், செய்நன்றி யறியுந் திறனுடைய வேளாளர் வள்ளற்றன்மையில் மாத்திரமன்றி சிவவழிபாட்டிலும் பெருஞ் சிறப்புப்பெற்றனர். சந்தான ஆசிரியர் நால்வருள் முதன்மையான ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர் கடுநாட்டு வேளாளர். சமயாசாரியருள் ஸ்ரீ அப்பர் சுவாமிகளும் நனோட்டு வேளாளர். பெரியபுராணம் செய்தருளிய ஸ்ரீ சேக்கிழார் நாயனார் தொண்டைநாட்டு வேளாளர். அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுள் பதினமூவராகிய வேளாளரில் பலர் சோழநாட்டு வேளாளர். சைவ சித்தநாதத்தின் உண்மைப் பொருளை ஐயவிபரீதமின்றிக் தெரிந்துகொள்ளுதற்பொருட்டு, சிவஞான போதச் சிற்றுரையும், சிவஞான பாடியமும், சிவஞானசித்தியார் பொழிப்புகளையும் செய்தருளிய ஸ்ரீ மாகவச் சிவஞான யோகிகளும், குமரன் திருவருள் பெற்று ஸ்ரீ ஊசியில் முகபதிய அரசரை வசஞ்செய்து சைவத்தின் பெருமையை விளக்கிய ஸ்ரீ குமர குருபர சுவாமிகளும் பாண்டி நாட்டில் திருநெல்வேலிச் சில்லாவினுள்ள வேளாளர். சைவாதீன குருமுர்த்திகள் அனைவரும் வேளாளரே.

ஆசாரம்.

இத்தகைய வேளாளரது ஆசாரத்தையும் சிறிது ஆராய்வாம். இவர்கள் முசுலியார், செட்டியார், சேடிகள் என்னும் பட்டங்களை

உடையாய் ஆனைவரும் உடனிருந்துண்ணுந் திறனுடையார், ஏனைய வகுப்பினரோடு உடனிருந்துண்ணுதலில்லை. மேற்கூறிய பட்டங்ளைப் புதிதாய்ச் சூட்டிக்கொண்டவரோடும் உடனிருந்துண்ணுதலில்லை. உண்மைத் துறவிகளிடத்து வகுப்பு வேற்றுமையைப் பாராட்டமாட்டார். ஸ்நானம், சந்தியாவந்தனம், சிவாலய வழிபாடு, சிவபுராண பாராயணம் முதலியவற்றை நியமமாகச் செய்துவருவர்.

செய்யத் தக்கவை.

இத்துணைப் பெருமைவாய்ந்த வேளாளரின் நிலை தற்காலத்தில் பலவகையாலும் மாறியிருத்தலால், அம்மாறுகளை மாற்றி, சிவ தீனசுப் பெற்று சந்தியாவந்தனம் செய்தல், சிவவழிபாடு செய்தல் சிவசாஸ்திரம் பயிலல், உழுதற்றொழிவை நோக்கவோ ஏவலரைக் கொண்டோ விருத்திசெய்தல், வஞ்சனை பொய் களவு முதலிய குற்றங்களின்றிப் பொருளிட்டல், வறியார்க்குக் கொடுத்து மகிழல், பெரியாரைப் பேணிப்பணிதல் முதலிய நல்ல செயல்களைச் செய்து முன்னேற்றம் அடைவார்களாக, அவ்வண்ணம் திருவருள் துணைபுரிவதாக.

வேளாளர் நிவஸமை.

திருவாளர்: இ. வெண்ணிமாலைப் பிள்ளை அவர்கள், B.A., B.L.

இப்பொருளை ஆய்வதின் நோக்கம் வேளாள வகுப்பினர் எவ்வாறு உலக வாழ்க்கையில் உயர்ச்சியடையலாம் என்பதை ஆராய்வதன் பொருட்டு என்னுள்ளெழுந்த அவாவே.

தமிழ் மக்களுள் வேளாள மரபினர் பண்டைக்காலத்தில் எல்லாவகையிலும் சிறப்புற்று வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். உன்னத உலக வாழ்க்கைக்கமைந்த பலவித வாழ்க்கைத்துறைகளிலும் அவர்கள் இரங்கி அவைகளில் தங்கள் புகழையும் நாட்டியிருந்திருக்கிறார்கள். உழவும் வணிகமுமே அநேகமாய் அவர்களின் சிறப்பாய வாழ்

க்கை நெறிகளாயிருந்திருப்பினும் ஏனையத்துறைகளிலும் அவர்கள் சென்று சிறப்புற்று விளங்கி வந்திருக்கிறார்கள். தானைத்தலைவர்களாயும் புலவர்களாயும் அமைச்சர்களாயும் அவர்கள் அமைந்திருந்துள்ளார் என்பதை நாம் சரித்திரவாயிலாக அறிகிறோம். நம் திருநெல்வேலி தளவாய் முதலியாரவர்கள் குடும்பமே வேளாளர் சேனாதிபதிகளாயிருந்துள்ளார் என்பதற்குச் சான்றன்றோ. அவர்கள் புலமைக்குச் சான்றும்வேண்டுமோ? குமரகுருபரரென்ன, சேக்கிழாரென்ன, ஆழ்வாரென்ன இன்னும் இன்னோரை பொத்தவும் பிறவுமான புலவர் பெருமான்கள் வேளாண் மரபினன்றோ தோன்றினவர்கள். நந்தமிழ் நாட்டரசர்களில் கிலருக்கு முடிசூட்டும் உரிமையே வேளாளர் பெற்றிருந்தார்களென்றுகூட அறிகிறோம். இவர்களில் அமைச்சர்களாயமைந்து உயர்ச்சி பெற்றார் அநேகர் பாஞ்சாலங்குறிச்சி பாளையக்காரர் ஒரு ஆங்கிலேயத் தளகர்த்தன் ஒருவன் சூழ்ச்சியினால் திருச்சிராப்பள்ளிக்குப் பக்கம் நயவஞ்சகமாய்ப் பிடிபட்டபொழுது அவருடனிருந்த அமைச்சர் சுப்பிரமணிய பிள்ளையாலன்றோ ஈஸ்ட் இந்தியகம்பெனியார் பின்னர் நடத்தியவிசாரணையில் பாளையக்காரரைப் பெரிதும்பாராட்டி அவருடைய நட்பைக்கோரி அவருக்குஇருபக்கமும் கூர்மையுள்ள விலையுயர்ந்தவானையும், பரிசாக அளித்தார்கள். என்னை? பாளையக்காரர் கம்பெனியாருக்குக் கப்பங்கட்டாது பலஆண்டுகளாக சபையச் சையாய் ஆண்டுவந்தார். கம்பெனித்தளகர்த்தன் ஒருவன் இவருடைய வலியைப்படியும்டக்கவினைத்தான். நயவஞ்சகமாய் பாஞ்சாலங்குறிச்சியிலிருந்து வெகு தூரத்திலிருக்கும் திருச்சிராப்பள்ளிப் பக்கம் ஏதோ தாண்டிரகசியம் பேசவேண்டுவதாய்த் தனியேவரும் படி பாளையக்காரரை அழைத்தான். நம்பினார் பாளையக்காரர் சுப்பிரமணியபிள்ளையுடன்சென்றார். ஆங்கிலேயன் ஒருமேடையிலிருந்து கொண்டு மேடைக்குப்போகும்வழியில் படிக்குப்படி சிப்பாய்களைக் கள்ளத்தனமாய் வைத்திருந்தான். இதறியாதுஇருவரும் மேடைக்குச் சென்றார்கள். மேடையைபடைந்ததும் சிப்பாய்கள் வெளிக்கிளம்பினார்கள். இருவரும் திகைத்தார்கள். என்னும் வீரரானபாளையக்காரர் அஞ்சாது தன்கையிலிருந்த ஒரே வானைக்கொண்டு அங்கிருந்த சிப்பாய்களில் அநேகரைத்துணித்தார். எவ்வளவுவீரராயிருப்

பினும் ஒருவர்வலி அநேகர் நடுவில்லெல்லுமா? பாளையக்காரர்பிடிபட்டார். நடந்த அமரில் சுப்பிரமணியபிள்ளை தப்பிப்போய் ஈஸ்ட்இந்தியா கம்பேனியாரிடம் தன் பாளையக்காரர் சுத்தவீரனென்றும் ஆங்கிலத்தளகர்த்தன் நயவஞ்சகமாய்ச் சூழ்ச்சிசெய்தானென்றும் பிறவுமாய் முறையிட்டார். கம்பேனியார் விசாரணைவைத்தார்கள். விசாரணையில் சுப்பிரமணியபிள்ளை பாளையக்காரருக்காக அஞ்சாரெஞ்சையும், அவருடைய பெருந்தன்மையையும், உயர்குடிப்பிறப்பையும், தக்கபடி எடுத்துக்காட்டி வாதித்தார். கம்பேனியார் விசாரணைப்பொழுது ஒருசந்தர்ப்பத்தில் “என்ன அவ்வளவு சிப்பாய்களையும், உங்களைப்பாளையக்காரர் ஒருவரே துணித்தார்? என்றுபிள்ளையினவ, அதற்கு அவரும் பின்னும் துணிப்பதற்கு சிப்பாய்களின்மையினால் எங்கள்கோன் கொல்லாது ஒழிந்தார்” என்றனராம். இத்தகைய சொல்வன்மையினால் கம்பேனியாருக்குப் பாளையக்காரர் கப்பலில்லாத சுத்தவீரனென்றும் தங்களுக்கார்த்தன் செய்கைசரியல்லவென்றும் புலப்பட்டது. வீரரைமெச்சி அவருக்குச் சன்மானங்களுஞ் செய்தனுப்பினார்கள். இதுநான் பாளையக்காரர் வழியைச் சேர்ந்த ஓர் புலவரிடமிருந்து கேட்டது.

இத்தகைய மொய்ம்பினராய் வாழ்ந்து வந்த பண்டைக்காலத்திய வேளாளர் இவ்வாழ்வானுக்குரிய அறங்களைல்லவற்றையும் முறையே செய்த்தரும் மாண்பினராயிருந்திருக்கிறார்கள். கடைச்சங்கக்காலத்துத் தமிழ்ச்சிற்றரசு ரொருவரிடம் அமைச்சராயிருந்த பெருமாள் முதலியார், அரசர் ஒரு முறை அரசு அவையில் இவ்வாழ்வானுக்கு ஏற்பட்ட பல அறங்களையும் செய்துவருபவர்பாவர் என வினவ, ஏனையோரெல்லாரும் போசித்து நிற்க ஐயப்பாடொன்று மில்லாது வேளாளரே அத்தன்மைத்தள்ள அறைந்தார். அக்கூற்று அவருக்குக் கூற்றுவனாப் முடிந்தது. அவர் சொல்லைப் பொறுதவனாப் அரசன் அவர் தலையைக் கொய்யுமாறு விதித்தான் முதலியார் இறப்பினும் என்? பின் நடப்பு அவர் உரையின் உண்மையை உலகத்தாருக்கே விளக்கிறென்னலாம். எவ்வீன? சின்னாட்களில் மாற்றரசன் படைபெடுத்து வந்தான். அரசருமானே உயிர் தப்பிப்பிழைக்க வேண்டியபயிற்று. நெருக்கடியில்,

பெருமாள் முதலியார் இறந்து அவர் மகன் வசிக்கும் மாளிகையிலேயே அரசகுமாரன் அபயங்கேட்டு வந்தான். கொடுத்தேன் என்றார் இளைய முதலியார். அரசகுமாரனையாருக்குந் தெரியாத விடத்தில் ஒளித்து வைத்தார். அவ்வமயம் அவர் மனதில் முன்னைய நடப்புகள் ஏதாவது தோன்றினவா? இவன் தந்தை என் தந்தையைக் கொன்றவராச்சேத என்று ஏதாவது எண்ணினாரா? இல்லை. இன்னு செய்தாரை யொழுத்தல் அவர் நாண நன்னயஞ் செய்து விடல்.' இவ்வாழ் வாணுக்குரிய அறநெறிகளில் சிறப்பாழதன்றோ! அது வேளாளர் கடைப்பிடிக்கும் அறமன்றோ! முதலியார் மாற்றம் பொய்க்குமா? இனி இளையமுதலியார் அபயம் மட்டுமோ கொடுத்தார். மாற்றான்படை அரசகுமாரனைத்தேடி இளையமுதலியாரிடமே வந்தது. அரசகுமாரனைக் காட்டு என்று அப்படைஞர்கள் அகட்ட அஞ்சாது அருகில் நின்று தன் அருமைப்புதல்வனைக்காட்டி 'இதோ அரசகுமாரன் அவனைக்கொண்டுபோய் நீங்கள் என்னவேண்டுமென்று அஞ்செய்யுங்கள் என்றார் இளையமுதலியார். படைஞர்கள் அவர் காட்டுமவன் அரசகுமாரனல்லனெயெனத் திகைத்தார்கள். அன்னான் முதலியார் மகனே யெனக் குறியாலுணர்ந்ததும் அரசகுமாரன் முதலியார் மனையுட்புகுந்ததை அவர்கள் நேரில் கண்டவர்களாதலால் முதலியாரின் உதாரகுணத்தைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டார்கள். வீரனைவியவாதவீரரும் உண்டோ? மேல்நடந்தது கூறாமலே விளங்கும். இது சரித்திரத்துணுக்கென நண்பர் ஒருவர் வாயிலாகக் கேட்டேன்.

இனி இவர்களின் வள்ளற்றன்மையை இத்தமிழ் நாடுமுழுவதும் அறியுமே. யாவரே வள்ளலெனப் பெயர்பெற்றார்? யானரே ஒப்புயர்வில் பாவரசனல் வள்ளலெனப்பாடலும்பெற்றார்? வேளாளர் சடையப்பின்மையன்றோ? கவிக்கரசு சம்பன் அன்னாயன்றோ வள்ளலெனப் பாடினான். அந்தாதியும்அதற்கென இயற்றினான். இதுமட்டுமோ அன்னாின்மரபினரது ஈகையையே

“என்றும்காப்பாரே வேளாளர்காண்” என்றுஞ் செய்யுளால் எக்காலத்தியர்க்குந் தெரியுமாறு எழுதியும்வைத்தான் அக்கவிக்கரசு. ஒருமாடு கேட்டவனுக்கு ஒருமந்தை கொடுத்தால் என்னே

சடையப்பபிள்ளையின் வள்ளற்றன்மை! அவரைக்கம்பநாடன் சடையப்ப வள்ளலென்றதும் மிக்கயாகாதே,

இனி இவ்வேளாளரே தமிழ்கோயில்களுக்கும் ஏனையஅற நிலையங்களுக்கும் பெருந்துணையா யிருந்திருக்கிறார்கள். இது சில நெறிக்குரவர் சம்பந்தர் அருளிய

“வாளார்கண் செந்துவர்வாய் மாமலையான் றன் டடந்தை
தோளாகம் பூகமாப்புல்கினான் ரெல்கோயில்
வேளாள ரென்றுவர்கள் வள்ளன்மையான் மிக்கிருக்குந்
தாளாளாகக் கூறிற்றான் ரேன் டிமாடமே”

என்னும்

திருப்பாசரத்தால் தெரியக்கிடக்கிறது. இவர்கள் இன்னும் பொதுமக்கள் நன்மைக்காகச் செய்துள்ள ஏனையபணிகள் பல. அவை சொல்லில்மிகும். (கொடரும்)

வேளாள மக்களும் வேவரையில்லாத் திண்டாட்டமும்.

வேளாள விதேயன் விளம்புவது.

ஆதிகாலம் தொட்டு, நம் குலப்பெயர்க்குப் பெருந்தமரக நம் ஜாதத்தொழில் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய தொழில் விவசாயமே, நம்மவர்கள் சிறு பிராயமுதலே விவசாயத்தில் ஊக்கம் காட்டி விவசாய சம்மந்தமான சகல வேலையையும் செய்து வந்தார்கள். அநேக விவசாயிகள் வீடுகளில் ஏர் மாடுகள் முதலிய சாதனங்கள் இருந்துவந்தன. உழவு முதலிய தொழிலை தாங்களே செய்து, அதனால் நிலத்தை செவ்வையாய்ப் பண்படுத்தி, அதனால் அடையக்கூடிய பலனையும் அடைந்துவந்தார்கள். ஆனால் நற்காலத்திலுள்ள கல்விமுறை, நவீன போலி நாகரீகம், ஊக்கக்குறைவு வருமை நிலைமை முதலிய பலவேறு காரணங்களால், நமது வே

ளாள மக்கள்; விவசாய விஷயத்தில், ஊக்கம் காட்டாததோடு, உழவுமுதலிய வேலைகள் தாங்கள் செய்வது, கேவலம் என்று போலீ அந்தஸ்துக்கொள்ள ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். “கேவலம்” “அந்தஸ்துக்குறை” என்று சொல்லிக்கொண்டு அனேகமூக்கியகருமங்களையும், விசேஷமாக, ஜீவனோபாய கருமங்களையும் நம்மவர்கள் சரியாகச் செய்யாததினாலேயே நம்வகுப்பினர், நாளுக்குநாள் கூடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலில் நம்மவர்கள் ‘உழவு’ தொழிலின் பெருமையை நன்குணர்ந்து சாதாரண விவசாயிகள் எல்லா விவசாய வேலைகளையும் முன்போல் தாங்கள் செய்ய முன்வர வேண்டும் பழய கால முறைப்படியே விவசாயம் செய்துவந்தால் நாம் முன்னேற்றமடைய முடியாது. மேல்நாட்டார், சாஸ்திர ஆராய்ச்சியின் பயனாய் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் நாம் விளைவிக்கக்கூடிய மாகுலைவிட அதிகப்படியாய் விளைவிக்கக்கூடிய முறையைக் கையாண்டு, பயன்பெற்று வருகிறார்கள். நாமும், சாஸ்திர ஆராய்ச்சியின் பயனாய் கிடைத்துள்ள புதிய முறைகளையும், நம்தேசத்திற்குத்தக்கபடி அனுசரித்துவரவேண்டும். வேளாளக்கூட்டுரவு விவசாயச்சங்கங்களும், (Co. operative Society for Agriculterits,) கோபாபரேடிவ் பாங்குகளும், அதிகப்படவேண்டும்.

இவ்வாறு விவசாயத்தைவிர்த்தி செய்யவேண்டுவது மிக்க அவசியமானபோதிலும், நிலமானது ஒருகுறிப்பிட்ட அளவுள்ளதாயிருப்பதாலும் எல்லோருக்கும் போதிய நிலம்கிடைப்பது கஷ்டமானபடியாலும், அநேகர் ஜீவனோபாயத்தின் பொருட்டும், தங்கள் செல்வநிலையை பெருக்கும்பொருட்டும், இதரதொழில்களையும் செய்துவர வேண்டியதாயிருக்கிறது. அந்தநிலைமையில், நாம் மற்ற வகுப்பினரோடு போட்டிபோடவேண்டியவருகிறது. இந்தப்போட்டியில் நம்மவர்கள் வெற்றிபெறவேண்டுமானால் அதற்குத்தகுந்த படிப்பும், யோக்கியதையும், அவசியமாகின்றது. வேலைத்திறமையும் அவசியமாகின்றது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நாளுக்குநாள் அதிகரித்து வருகின்றது. அதிலும் படித்தவர்களுக்குள்ளேயே இந்தத் திண்டாட்டம் அதிகமாகிவருகின்றது. அதிலும் நடவேளாள மக்களுக்கு மிகுந்தகஷ்டம் ஏற்படுகின்றது. நம்மவர்களில்

அநேகர் படிப்பு, வேலைத்திறமை, உயோக்கியதை, உள்ளவர்கள் யிருந்தும், போதிய ஆதரவு, ஊக்கம் கிடைக்கப்பெற முடியாமல் முன்னேற்ற மடையாமலிருக்கிறார்கள். தீனவந்தர்களான நம்வேளாள முதலாளிமார்களும், வியாபாரிகளும், அநேக சிப்பந்திகளைத் தாங்களாகநேரிலும், தங்கள் சொல்வன்மைபாலும், ஆதரவாலும், மற்றும்வழிகளிலும், நியமனம் செய்யக்கூடிய தனவாங்கரும், மற்றும் வேளாள அபிமானிகளும், வேளாளமக்களும், உதவிசெய்ய முன்வந்தால் நம்மவர்களுக்கு பேருதவியாயிருக்கும்.

இவ்விஷயமாய் வேளாளமக்களுக்கு உதவிசெய்ய ஆசைப்படும் கனவான்களுக்கு, வேலைக்கு ஆத்திரமும், தகுந்த யோக்கியதையுமுடைய வேளாளர்கள் யார் யார் எந்தெந்த இடங்களில் இருக்கிறார்கள், எதைத்தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய விஷயமும், வேளாளமக்களில் வேலைதேடுவோர்க்கு எந்தெந்த வேலைகள் எந்தெந்த இடங்களில் காலியாயிருக்கிறது என்கிற விஷயமும் தெரிந்திருக்க வேண்டியது முக்கியமானது. இந்த இரு திறத்தார்களையும் சம்பந்தப் படுத்தக்கூடிய ஒரு ஆபீஸ் நம்வேளாள சங்க ஆதாவின்பேரில் இருக்க வேண்டியது அக்யாவசியமானது.

இது விஷயத்தில் நம் “வேளாளன்” பத்திரிகையும் பேருதவிசெய்ய இடமிருக்கிறது. நமது வேளாளனில் ஒருபகுதி “வேலை வேண்டும் வேளாளமக்கள்” என்றும் ஒருபகுதி “வேளாளமக்கள் வேலைக்குத் தேவை” என்றும், இரண்டுபகுதிகள் காணப்பட்டால் நான் மேற்சொல்லிய இரு திறத்தாரும் அதில் பிரசாரஞ்செய்யச் சாதகமாயிருக்கும். வேலைவிஷயமாயிருப்பதால் அநேகமக்கள் பிரசாரஞ்செய்வதற்கு இடம் பத்திரிகையின் செல்வநிலை கஷ்டப்படும். ஆகவே அவ்வாறு செய்யும் பிரசாரங்களுக்கு ஏதாவது சொற்ப கட்டணம் அவசியமே. ஆனால் “வேலைக்கு ஆள் தேவை” என்று விளம்பரம் செய்கிறவர்கள் மிகச் சருக்கமாகவும் வேலை தேவை என்று சொல்லக் கூடியவர்களே பெரும்பாலானதாக இருப்பார்கள் என்பது சில இடங்களின் அனுபவமும், நாம் அறிந்துகொள்ளக் கூடிய விஷயமுமாகும். ஆதலினால், “வேளாள மக்கள் தேவை” என்று பிரசாரம் செய்யும், நண்பர்கள் கம்பளி முதலியவர்களுக்கு

அவர்கள் வேளாளனின் சந்தாதார்களாய் இருத்தல்வேண்டுமென்ற ஒரு நிபந்தனையைத்தவிர மற்றப்படி யாதொருவிதமான கட்டணம் தற்சமயம் கூடாது. ஆனால் வேலை வேண்டுமென்கிற வேளாள மக்கள் சந்தாதார்களாய் இருக்கவேண்டுமென்கிற நிபந்தனையோடு, சொற்பக் கட்டணம் கொடுக்கக்கூடிய வழியில் ஏற்பாடு செய்தால் உபகாரமாயிருக்கும். கால், அரை, முக்கால், ஒன்று, வருஷத்திற்கு இன்ன ரேட் என்றும், ஒரு பக்கம், அரை பக்கம், கால் பக்கம், இத்தனைவரி இவைகளுக்கு இன்ன ரேட் என்றும் ஏற்படுத்தலாம். அந்த விகிதமானது, பத்திரிகை நடத்தும் நண்பருக்கு லாபங்கருதாது, அச்சுக்கூலி, காகிதச்சிலவு, தபால்ச் சிலவு முதலியவைகளை மட்டும் தாங்கக்கூடிய வழியில் இருத்தல் அவசியம். வியாபார விளம்பர விதிகட்டணம் இந்தப் பகுதிக்குக் கூடாது. இவ்வாறு செய்வது நம்மக்களுக்கு வேளாளன் செய்யும் ஒரு பெருந் தொண்டாகும்.

மேலும் அந்தந்த ஹி. பி. ஏ., பி. எல்., வயித்தியப் பரீட்சை இன்ஜினியர் பரீட்சை முதலிய பரீட்சைகளில், பரீட்சையில் தேர்ச்சியடையும் வேளாளமக்கள் ஜாபிதாவை மதராஸ், திருச்சி, சிதம்பரம், திருநெல்வேலி, மதுரை, முதலிய இடங்களில் நம்மாணவர்கள் உபாத்திமார் முதலிய தகுந்தவர்கள் மூலமாய் “அறிந்து பிரசாரம் செய்தல் உபகாரமாயிருக்கும்.

நம்வேளாளன் ஆபிரகோடு ஒரு இலவச வாசகசாலையும் ஏர்ப்பாடு செய்யமுடியுமானால் மிகவும் உபயோகமாயிருப்பதோடு பல சௌகரியங்களும் ஏற்படும். வேளாளன் பத்திரிகைக்கு மாற்றாக அனுப்புவதால் கிடைக்கக்கூடிய பத்திரிகைகளும், வேளாள பெருந்தகையாளர்களால் கொடுக்கக்கூடிய பத்திரிகைகளும் போதுமானது. அவ்விடத்திலுள்ள நோட்டீஸ் போர்டில் “வேலைக்கு வேளாளமக்கள் தேவை” என்கிற விளம்பரங்கள் குறித்த நபர்களால் அறிவிக்கப்படலாம். அவ்வாறு ‘வேளாளன்’ ஆபீசால் செய்ய மார்க்கமில்லாமல் போனாலும், புதிதாக நம் வாலிப நண்பர்களால் கூட்டப்பட்ட “வேளாள வாலிப சங்கத்தால்” அவ்வாறு

ஒரு “வேளாளர் வாலிபசங்க இலவசவாசகசாலை” யையோ அல்லது வேளாளர் வாலிபசங்கத்தாருக்கு மட்டுமே உரித்தான வாசகசாலையோ ஏற்படுத்தலாம். அதற்கு நம் வேளாளன் பத்திரிகாசிரியர் பத்திரிகைகள் முதலிய நன்கொடையாலும் வாசப் பிரசுரங்கள் மூலமாயும் உதவிசெய்யலாம். அந்த இடத்தில் நோட்டீஸ் போர்டில் வேலை விஷயமான பிரசுரங்களைச் செய்யலாம்.

இவ்வாறு சிலவழிகளில் நமது வேளாளனும் அதன் உயரிய பத்திரிகாசிரியரும் நம்வேளாள மக்களுக்கு உயரியதொண்டை இயற்றலாம். இவைகளை நம் பத்திரிகாசிரியர் கவனிப்பார்களாக.

இப்பேருரை வரைந்தனுப்பிய அறிஞர் சமூக முன்னேற்றத்தில் அளவிடா ஆர்வமிருந்த அன்பர். இவ் அன்பர் நமது பெயரை வெளியிட மறுத்தெழுதியது குறித்த மனவருத்தமுற்று மாற்றுப்பெயர் அமைத்துள்ளோம். இவ் அன்பர்போன்ற அனேகர் முனைந்து வேலைசெய்ய முன்வந்தால் நம் முன்னேற்றம் விரைவில் கைகூடும். இவ் அன்பரின் மற்றொரு கட்டுரையும் கைக்கு வந்திருப்பதால் மறு இதழில் வெளியிடக் கருதியுள்ளோம். இக் கட்டுரையில் கண்டுள்ள கருத்துக்கள் கவனிப்பதற்குரியதே. ப-ர்.

இந்தியாவின் செல்வம் விருத்தி யடைவ தெப்படி?

[1915-ம் ஆண்டு இறுதியில் நடைபெற்ற கைத்தொழில் மகாநாட்டில் ஸ்ரீமான் ஜி. பி. பாரேக் என்பவர் வாசித்த ஒரு கட்டுரையின் சாரம் வருமாறு:—

ஆசார விவகாரங்கள், அரசியல், பொருளாதாரம் முதலியவைகளில் முன்னேற்றமடைந்த பிறகே ஒரு தேசம் முற்போக்கான தேசம் என்று கருதப்படும். மேற்கூறப்பட்டவைகளில் ஒன்றில்

நாம் பின்னடைந்திருந்தோமானால் பிறவற்றிலும் பின்னடைந்தவர்களாகவே கருதப்படுவோம். மேற்கூறப்பட்ட மூன்றில் எது முக்கியமானது என்று சிலர் கேட்கக்கூடும். பொருளாதாரத்தில் நாம் முன்னேற்றமடைந்தால் மற்ற துறைகளும் தாமாகவே முன்னுக்கு வந்துவிடும். என்பதற்குச் சரித்திரஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. எனவே, இந்தியாவின் செல்வத்தை அபிவிருத்திசெய்ய என்ன வழி என்பதையே நாம் கவனிக்கவேண்டும். செல்வம் என்றால் என்ன? தனக்கு அதிகமாகப் பயன்படும் என்று எதை மனிதசமூகம் நினைக்கிறதோ, எதை மனிதசமூகம் தனக்கென்று உபயோகித்துக் கொள்ளலாமோ அதையே 'செல்வம்' என்று கூறலாம் என ஒரு பொருளாதார நிபுணர் கூறுகிறார். இத்தலை செல்வத்தை நாம் அதிகப்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்பது பெறப்படுகிறது. ஆதாவது நம்மிடத்தேயுள்ள, உண்டாக்கும் சக்தியை அதிகப்படுத்திக் கொள்வதாகும். இந்தச் சக்தியை அதிகப்படுத்திக் கொள்வதற்கு நமது சாதனங்கள், தகுந்த இடம், காலம், நாம்அது கட்டிக்கும் முறைகள் முதலியவைகளும் கவனிக்கப்படவேண்டும். நமது உண்டாக்கும் சக்தியை அதிகப்படுத்திக்கொள்வதற்குரிய சாதனங்கள் சிலவற்றைப்பற்றிக் கூறுகிறேன்.

*

*

*

*

நமதுநாட்டுச்செல்வம் இப்பொழுது விவசாயம், சுரங்கங்கள், கைத்தொழில்கள் முதலியவைகளால் ஆக்கப்படுகிறது. இவைகள் யாவற்றைக்கூட்டிலும் விவசாயமே முக்கியமானது. இந்தியாதேசம், விவசாயம் செழித்தோங்குவதற்குரிய தேசமாகவே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று கூறலாம். வடஇந்தியாவில் கங்கைநதி பாயும் சமவெளியில் இயற்கையான உரம் வந்து சேர்கிறது. தட்சணத்துப் பீட பூமியின் வடபாகத்தில் தப்தி-நர்மதை கணவாய்களில், பருத்தி சாகுபடி செய்வதற்கு ஏற்றவிதமாய் இடம் இருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் நதிகள் பாய்ந்து நிலத்தைச் செழிக்கச் செய்திருக்கின்றன. மேற்கூறப்பட்ட இந்த விவசாயப்பிரதேசங்கள், இந்தியாவிலுள்ள முப்பதுகோடி ஜனங்களையும் வெளிநாடுகளில் சிலவற்றையும் போஷித்து வருகின்றன. ஆரிசி, கோதுமை,

பருத்தி, பார்வி, சணல், எண்ணெய்வித்துக்கள்; கரும்பு முதலியன இந்தியாவின் முக்கிய விளைபொருள்களாம். சமீபத்தில் கிடைத்த கணக்குப்படி கீழ்க்கண்டவாறு சாகுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது:—

1913-14 - அரிசி - டன்	... 28167000.
1913-14 - கோதுமை - டன்	... 8427000
1911-12 - தேயிலை - பவுண்டு	... 268723000
1913-14 - சணல் - பேல்	... 8752000
1913-14 - பருத்தி - பேல்	... 5201000
1911-12 - கரும்புச் சர்க்கரை - டன்	... 2390400
1911-12 - எண்ணெய் வித்து - டன்	... 2184600

இந்தக் கணக்குப்படி, உலகத்திலுள்ள தேசங்களில் இந்தியா மூன்றாவது விவசாயதேசம் என்றும், இந்தியா, சணல் வியாபாரத்தில் அதிக பிரக்கியாதி அடைந்திருக்கிறதென்றும், கோதுமை, பருத்தி, அரிசி, முதலியனவகையில் மற்றத் தேசங்களுடன் போட்டி போட இந்தியாவுக்குச் சக்தி இருக்கிறதென்றும் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இதனால் இந்தியா விவசாயத்திற்கு எவ்வளவு ஏற்றதாயிருக்கிறதென்று நன்கு புலனாகும். இன்னும் என்னென்ன சாதனங்கள் இருக்கின்றனவென்பதைக் கவனிப்போம். பூமிசாஸ்திரிகள் செய்த பரிசோதனையின் பயனாக நிலக்கரி, இரும்பு, பெட்ரோலியம் முதலிய பல இந்தியாவில் அகப்படுகின்றன. மேனடுகள் ஒவ்வொன்றும் இரும்பு, நிலக்கரி ஆகிய இரண்டினாலேயே விருத்திபடைந்திருக்கிறதென்பது அனைவருக்கும் தெரியும். இந்தியாவிலும் அந்த இரண்டு சாதனங்களுக்கும் இருக்கின்றன. இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா ஐக்கியமகாணம், ஜர்மனி முதலிய தேசங்கள் இப்பொழுதுள்ள செழிய நிலைக்குக் காரணம் இந்த இரும்பும் நிலக்கரியுமே இந்தியாவில் என்பதை நாம் கூறவேண்டுமென்றது. டாடா கம்பெனியார் இவைகளைக் கண்டு பிடித்துப் பயன்படுத்தி

வருகிறார்கள். இந்தியாவில் 1913-14ம் வருஷத்தில் 1620800 டன் நிலக்கரி உண்டாயது. 1904-05ம் வருஷத்தில் 821500 டன் நிலக்கரியே உண்டாயது. வருஷந்தோறும் இந்தியா 559190 டன் நிலக்கரி இறக்கும்தி செய்யவேண்டியிருக்கிறது. 1910ம் வருஷத்தில் பதினாயிரம் பவுன் பெறுமான இரும்பே இந்தியாவில் உண்டாயது. 1912ம் வருஷத்தில் 47044 பவுன் பெறுமான இரும்பு உண்டாயது. அதிகம் உண்டானதற்கு டாடா கம்பெனி யாருடைய முயற்சியே காரணம். 1905ம் வருஷத்தில் பெட்ரோ லியம் 142063846 காலன்களே உண்டாயின. 1912ம்-வருஷத்தி ல் 272865397 காலன்கள் உண்டாயின. இங்ஙனமே ஒவ்வொரு பொருளும் வருஷத்துக்கு வருஷம் அதிகமாக உண்டாக்கப்பட்டு வருகின்றதெனக்கூறலாம்.

*

*

*

*

இந்தியாவில் உண்டாகும் மூலப் பொருள்களை நாம் எப்படி உபயோகிக்கிறோம் என்று சிறிது கவனிப்போம். 1912-13 ம் வருஷத்தில் 15696000 அந்தர் வெயிட்டு பருத்தி உற்பத்தியாயிருக்கிறது. அதில் 8277000 அந்தர் வெயிட்டு பருத்தியை இந்தியாவினுள்ள மில்களே உபயோகித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்தியாவில் உற்பத்தியாகும் பருத்தியில் பாதிபாகம் ஜப்பான், ஜர்மனி, பெல்ஜியம், ஆஸ்திரியா, பிரான்சு முதலிய பிதேசங்களுக்குச் செல்கிறது. இவைகள் அங்கே துணிகளாகவும் பிறவஸ்துக்களாகவும் செய்ப்பட்டு நமக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. இங்ஙனமே பெரன், இரும்பு முதலிய பொருள்களும் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டு அவைகள் சாமான்களாக நமக்குத் திரும்பி வருகின்றன.

(கொடரும்)

குறிப்புகள்.

ஆயுள்-சந்தா

நாங்குநேரித்தாலும்கா போலீஸ் சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டரும் தேர்ச்சிபெற்ற திருபுண்ணு, செம்புலிங்கம் என்பவனைச் சுட்டுக் கொன்றவரும்நான் திருவாரூர் முக்கையடியில்னையவர்கள் நமது பத்

நிறிகைக்கு நமது முயற்சியில்லாமலேவென்று ஆயுள் சந்தாதாராகச் சேர்ந்து ஆதரித்திருக்கிறார்கள். பிள்ளையவர்களின் சமூகப்பற்று பெரிதும் பாராட்டுதற்குரியது. பிள்ளையவர்கள் இன்னும் உயர் பதவிபெற்று இன்புற்று வாழ இறைவனை இறைஞ்சுகின்றோம்.

பின்பற்றுவார்களாக.

பிள்ளையவர்களைப்போல் சமூககனவான்களில் செல்வம்பெற்ற பலராவது நமது பத்திரிகைக்கு ஆயுள் சந்தாதார்களாகச்சேர்ந்து ஆதரித்தால் பத்திரிகை மிக விரைவில் விர்த்தியடையும். ஆயுள் சந்தாதார்களாகச் சேர்தல் சந்தாதார்களுக்கும் சகாயம், நமக்கும் நன்மை. சந்தாதார்களுக்குப் பத்துவருடச் சந்தாவாகும், நமக்கு மூலதனம்போல் உதவுவதாகும். ஆனால் ஒருவர் இருவர் பதினமர் ஆயுள் சந்தாதார்களாகச் சேர்ந்தால் நமக்கு நன்மை இல்லை. பன்னூற்றுக்கணக்கான கனவான்கள் சேர்ந்தால்தான் நமக்கு நன்மை பயக்கும். ஆகையால் இருவருக்கும் நன்மையைக்கொடுக்கும் இவ்வுதவியை சமூக கனவான்கள் தயாள சிந்தையுடன் செய்து நம்மையும் நமது பத்திரிகையையும் ஆதரிக்க வேண்டுகின்றோம். சந்தாத் தொகை ரூபாய் இருபதை முன்பணமாகவும் [மொத்தமாக] ஒரேசுடவலாகவும் அனுப்பிவைத்தல் அவசிய மென அன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

நகரசபையின் நாசவேலை.

தூத்துக்குடி நகரபரிாலன சபையார் (முன்சிப்பாய்ஸ்டியார்) முன்பின் போசியாமல் ஜீவகாருண்ணிய மில்லாமல் தன்னுயிர்போதல் மன்னுயிரை நினைபாமல் பல்லாண்டுகளாக நாய்களை அடித்துக் கொல்லும் நாசவேலையை நடுவு நிலையின்று நடத்தி வருகின்றனர். கண்முடித்தன மாண காரணமொன்று சொல்லுகின்றார்கள். பல்லாண்டுகளுக்கு முன் ஓர் வெள்ளையரை ஒரு நாய் கடித்துவிட்டதாம். அதனால் அவர் நாய்களை அடித்துக் கொல்வதற்காக ஒரு பகுதித் தொகையை மூலதனமாக வைத்துச் சென்றாராம். அத்தொகையிலிருந்து நாயை அடித்துக் கொல்லும் நாசவேலையை நகரசபையார் கையாண்டு வருகிறார்களாம். ஒரு நாய் ஒருவரைக்

கடித்ததின் பொருட்டு நாய்களை எல்லாம் கொன்று நாசமாக்குவது எத்துணைப் பொருத்த முடையது. ஒருமனிதன் ஒருவனைக்குத் தியதற்காக மனிதவகுப்பையே கொன்று நாசமாக்குவதா? அந்தோ! பகுத்தறிவில்லாத மிருகவர்க்கத்தில் ஒரு மிருகம் நிகழ்த்திய குற்றத்திற்காக அவ்வினத்தையே அழித்து விடுதல் ஆநியாயமன்றோ. சென்ற வருடங்களிலெல்லாம் பொது மக்கள் செல்லும் ரஸ்த்தாக்களில் இயல்பாகத்திரியும் நாய்களைத் துப்பாக்கியால்சட்டம் தடியால் அடித்தும் கொன்ற கொடுமையை இரக்க முடைய எந்தமனிதனும் சகிக்க மாட்டான். நாமும் கண்டு கண்டு ஆற்றொணுத்துன்பம் அனுபவித்தோம். இவ்வருடமோ 'சித்திரவதை' செய்யது கொல்லுகின்றார்களென்று சொல்லலாம். எவ்வாறு எனின்? ஒரு தடியின் துனியில் கம்பி கொண்டு சுற்றி சுருக்கிடும் வகையில் வளைத்து நாயின் கழுத்திலேட்டு கழுத்து நெறுங்கச் சுருக்கிட்டு வதைவதைக்க இழுத்துச் செல்லுகின்றார்கள். இக் கொடுமையைக் கண்டு கலங்கு கின்ற மக்கள் பலர். ஐயோ! ஐயோ! என்று அலறிச் செல்லும் மக்கள் பலர். "தண்ணியிர் நீடபினுஞ் செயற்கு பிரிதினனுயிர் நீக்கும்கினை" "ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை" என்று அஞ்ளிய தமிழ் மறைக்குரித்தாய தமிழ்மக்கள் ஆற்றும் அரிய கொலைப்பாவம் கொடுமையினுங் கொடுமையே. இனியேனும் நகர சபையார் இத்தகைய நாசவேலையை நிறுத்தி ஆக்கவேலையை ஆரம்பிப்பார்களாக. "துண்ணெனக் கொடியேயர் பிறவுயிர் கொல்லத் தொடங்கிய போதெல்லாம் பயந்தேன், கண்ணினையேர் பிறவுயிர் பதைக்கக்கண்ட காலத்திலும் பதைத்தேன், மண்ணினில் வலையுந் தூண்டிலுங் கண்ணிவகை களுங் கண்ட போதெல்லாம், எண்ணி யென்னுள்ள நடுங்கிய நடுக்கம் எந்தை நின் திருவுளம் அறியும்."

மோட்டார் விபத்து.

நாளது சூன்மீ 2௨ ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 10.30 க்குச் சென்னை லயனில் போய்க் கொண்டிருந்த மோட்டார் பஸ் ஒன்று அருகில் குதிரைப் பந்தாட்டம் குழியில் வீழ்ந்ததில் நமது சமூக மக்களில் திருவாளர் மா. பரமசிவன் பிள்ளையவர்கள், கலைக்கீட் ஆபீஸ் திருவாளர் மேகலிங்கம் பிள்ளையவர்கள், வடக்கு ராணுவ திருவாளர்.

மீள்கின்ற பிள்ளையவர்கள், பிள்ளையவர்கள் மனைவி முதலிய சிலரும்; கார் டிரைவர் முதலிய வேறு சிலரும் காயமடைந்து கஷ்டப்பட்டார்கள். அனைவரும் பிழைத்தது ஆண்டவனருளையன்றி வேறில்லை. காரும்சின்ன பின்னமாய்ச் சிதறுண்டு போயிற்றாம்.

நீதி இலாக்கா நிபுணர்கள் நினைப்பார்களாக.

மோட்டார் வண்டிகளை ஒழுங்குபெற ஒட்டுவதற்கு வேண்டும்தான் சட்டதிட்டங்கள் ஒழுங்காக அமைத்திருக்கிறது. அதனை அதுபவத்தில் நடத்திவைக்க நீதிஇலாக்கா அதிகாரிகள் கடமைப்பட்டவர்கள். மேற்கூறிய விபத்தான மோட்டார் வண்டியை நீதி இல்லாகா (போலீஸ்) அதிகாரிகள் கவனித்திருப்பார்களானால் வயனில் ஒட்ட உத்தரவு கொடுத்திருக்கமாட்டார்கள். எவ்வாறென்றால், மோட்டார் வண்டி இயல்பாக மிகப்பழையானதாம். முன்னாள் இரவுமுழுதும் ரிப்பேர் செய்யப்பட்டதாம். அன்றியும் மோட்டார் ஒட்டுபவரால் ஏற்பட்ட குற்றமில்லையென்றும் மிஷினி உள்ள குற்றமேயென்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் மோட்டார்களை மாதம் ஒருமுறையாவது நீதி இலாக்காவிலிருந்து பரிசோதித்து வயனில் ஒட்ட அனுமதிக்க இனியேனும் நினைத்து நடக்க நினைப்பாடுகின்றோம். நமது பத்திரிகை.

நமக்குக் காலகேழ்பத்தின் பொருட்டுக் காசுக்கடைத் தொழில் இருந்தும் நம் சமூக கனவான்களின் உத்தியை உதறிவிட ஒதுப்படாதும் நம் சமூகநிலையும் சமயநிலையும் சீர்கெட்டுச் சிதறிக்கிடத்தலிற் சித்தைப்பொருதும் நமது வேளாளனை ஆரம்பித்தோம். ஆரம்பித்த நாள் முதல் ஆண்டவன் அருளாலும் அன்பர்கள் ஆதரவாலும் வேளாளன் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறான். நமது காசுக்கடைத் தொழிலைச் சரிவர கவனித்து நடத்தமுடியவில்லை; கவனித்து நடத்த முற்படுவோமானால் 'வேளாளன்' வேலைதடைப்படும். ஆகையால் வேளாளனையே நன்றாய்க் கவனித்து நடத்தக் கருதியுள்ளோம். இந்த நிலைமையில் நம் சமூகமக்கள் மிக ஆர்வத்துடன் ஆசரிக்க வேண்டியதிருக்கத் தனவந்தர்களிற் சிலரே வேளாளனை ஆதரிக்க மனமில்லாது "அற்காலம் அசுத்தனாகயிருக்கிறேன்" என எழுதியும் வாபஸ் செய்தும் வருகின்றனர். முதல் இகழை வாபஸ் செய்

தார் சிலர், முதல் இதழைப் பெற்றுக் கொண்டு இரண்டாவது இதழை வாபஸ் செய்தார் சிலர், இரண்டையும் பெற்றுக்கொண்டு சக்தியற்ற நிலைமையிலிருக்கின்றேனென்று எழுதிய தனவந்தர்கள் சிலர். ஐயோ! சம்மக்கள் மனநிலை என்னே! வருடம் ஒன்றுக்கு இரண்டு ரூபாய் நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு பைசா கொடுக்கமுடியாத வேளாளமக்களும் உண்டே? நாம் சீமார் 700 கனவான்களுக்கு வேளாளனை அனுப்புகிறோம். அவர்கள் அனைவரும் தகுதியுடையவர்களென்பதை நாம் அறிவோம். சமூகப்பற்றில்லாக்குறை தவிர குறைவேறில்லை. சீமயம் கிடைப்பின் வாபஸ் செய்தவர்களின் விபரம்மறு இதழில் வெளியிடக்கருதியுள்ளோம். சமூகமக்கள் இனியேனும் வேளாளனை ஆதரித்து நம்மை ஊக்கப்படுத்துவார்களாக. ஊக்கப்படுத்துவதென்றால் சந்தாதார்களாகச்சேர்ந்தும் விரைந்து சந்தாதாதொகையை மணியார்டர்மூலம் அனுப்பித்தருதலேயாகும்.ப-ர்.

மதிப்புரை

திருக்குறட் குமரேச வெண்பா- இதன் ஆசிரியர் திருவாளர் ஜெக வீரபாண்டியனவர்கள். இந்த நூலின் சென்றமாதப் பிரதி யொன்று வரப்பெற்றோம். இந்த நூல் நாலு அடிகளால் ஆக்கப் பெற்ற வெண்பாக்களாக உளது. இரண்டு அடி திருக்குறளும் இரண்டு அடி ஆசிரியர் ஆக்கியதுமாகும். ஒவ்வொரு வெண்பாவிற்கும் பொருத்தமுள்ள கதையொன்றும் அமைந்துளது. இந்த நூல் மாணவர்களும் எளிதில் கற்றுக்கொள்ளும் இயல்புடையது. இதனை தமிழ் மக்கள் ஆகரித்தல் அவசியமெனக் கருதுகின்றோம். மாதம் ஒரு முறை வெளிவருவது. வருடச்சந்தா ரூ 4-0-0. விலா சம். மாணேஜர். திருவள்ளுவர் நிலையம், தூத்துக்குடி.

பாதி:— இஃதொரு மாதப் பத்திரிகை. இதன் ஆசிரியர் திரு. R. நாராயணசாமி செட்டியார் அவர்கள். இதன் நாலாவது இதழ் நமது பார்வைக்கு வந்தது. தேசியமணங்கமழும் பல கட்டுரைகள் காணப்படுகின்றன. பார்வைக்கு மிக அருமையான முறையிலு

அமைந்திருக்கிறது. பத்திரிகையை தேசமக்கள் ஆதரித்தல் அவசியம். இதன் வருடச்சந்தா ரூ 2-0-0. விலாசம் “பாரதி” ஆலயம் உத்தமபாளையம், மதுரை ஜில்லா.

ஞான அரசு:—இஃதொரு மாதப்பத்திரிகை, இதன்பிரதி யொன்று நமது பார்வைக்கு வரப்பெற்றேரும். இதன் ஆசிரியர் திரு. தங்கவேலுப்பிள்ளையவர்கள், இஃது சைவசமயத்தையே அபிவிருத்தி செய்யும் நோக்கமுடையது. சமயம் வேண்டாம் என்று சொல்லும் இக்காலத்தில் இப்பத்திரிகை அவசியமே இதன் விலாசம்: ‘ஞான அரசு’ காரியாலயம், பேட்டை, திருநெல்வேலி S. I. R. வருடச்சந்தா ரூ 1-0-0.

நகர நடப்பு.

கூட்டுரவுப் பண்டகசாலை.

சூன்-மீ 2௨ ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவு 7 மணிக்கு மேலூர் சி. வ. அவர்கள் கனாசாலை மேடையில் ஓர் பொதுக்கூட்டம் கூடிற்று. அப்பொழுது தேவஸ்தான கமிட்டித்தலைவர் திருவாளர் S. குமாரசாமிப்பிள்ளையவர்கள் தலைமையில் மதுரை வட்டம் (சர்க்கிள்) குவாப்ட்ரேட்டிவ் டிப்டி ரிஜிஸ்ட்ரார் திருவாளர் C. D. நாயகம் பிள்ளையவர்கள் கூட்டுரவுப் பண்டகசாலையின் அவசியத்தைப்பற்றி மிக நன்றாய்ப்பேசியதோடு சந்தேகமான சில விஷயங்களுக்குத் தகுந்த சமாதானங்கூறி முடித்தார்கள். பின்னர் பல கனவான்கள் “தூத்துக்குடி கூட்டுரவுப் பண்டகசாலை” என்னும் பெயருடன் ஒரு பலசரக்கு வியாபாரம் நடத்துவதன் பொருட்டு பங்கு ஒன்றுக்கு ரூபாய் ஐந்தாக நிபமித்துப் பவர் பங்காளிகளாகச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இறுதியில் வந்தனத்துடனும் மங்களத்துடனும் கூட்டம் 10-30 மணிக்குக் கலைந்தது.

திருஞான சம்பந்தர் திருவீழா.

சென்ற வைகாசி-மீ 13௨ பகல் சிவாலயத்தில் அபிஷேக அலங்காரங்களும் மடாலயத்தில் மகேஸ்வர பூசையும் இரவு முழுவதும்.

துப்பந்தல் முதலியவைகளுடன் சுவாமிகளின் திருஉருவத்தைத் திருவிதி எழுந்தருளச்செய்த காட்சியும் காண்போருள்ளம் கவர்ந்தன.

நாட்டு நடப்பு.

அமைச்சர் அறிவிப்பது.

பேட்டையில் திருஞான சம்பந்தர் திருவருட் கீழக ஆதரவில் சென்ற வைகாசி-ஸ்ரீ 13உதிருஞான சம்பந்தர் திருவிழா, கழகத் தலைவர் திரு. முருகாண்டி பிள்ளையவர்கள் வீட்டில் மகேஸ்வர பூசை முதலிய சிறப்புக்களுடன் நடந்தது. மாலையில் திரு. R. S. பிள்ளையவர்கள் தலைமையில் திரு. ப. ச. சண்முகசுந்தரம் பிள்ளையவர்களாலும் காருடை, திரு. சூரியமூர்த்தியா பிள்ளையவர்களாலும் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தப்பெற்றன.

வினோத விகட மஞ்சரி.

ராஜாராம்:— சார், உங்கள் பெயரென்ன?

மற்றவர்:— முதலியார் ரத்தின முதலியார்.

ராஜா:— பலே! உமது முதலியார் பட்டம் முன்னும் பின்னும் பிரகாசிக்கிறதே, இதென்ன விர்தை?

மற்ற:— எங்கள் ஜாதியில் அநேகம்பேர் தங்கள் பட்டமாகிய முதலியார் என்பதை நீக்கி மொட்டையாகிய பெயரை மாத்திரம் கூறும் முறையைக் கையாள்வதனால் அவர்களின் பட்டங்கள் ஆதரிப்பாரின்றி தவித்துக் கொண்டிருந்தன. அப்பட்டங்களை நாங்கள் எடுத்து முன்னாக வைத்துக்கொண்டோம். அவைகள் தான் முன்னே விளங்குவன, பின்னால் இருப்பது பழசாக எங்கிடமிருந்து வந்த பட்டம்.

மகன்:— தந்தையே எனக்குக் கலியாணம் செய்யப் பெண்கிடைக்கவில்லையென்று ஏன் சங்கடப்படுகிறீர்கள். தங்கை பத்தாவதியையே எனக்கு கலியாணம் செய்து விடுகிறதானே?

தந்தை:— ஓ, மடையா! தங்கையை மணந்துகொள்வது புண்ணில்லா! கடவுளுக்கு ஏற்குமா?

மகன்:— நீங்கள் தான் எல்லாரிடமும் தெய்வம், கோயில், புராணம், ஜாதி, மதம் இவைகள் எல்லாம் கிடையாது என்று பிரசங்கம் செய்கிறீர்களே, அப்படியிருக்க, கடவுளுக்கு ஏற்குமா என்று சொல்லலாமா?

தந்தை:— ஓ! நான் பிரசங்கம் செய்வதைக் கேட்டா இப்படிச் சொல்கிறாய்? சில எண்ணக்களை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அன்னியரை ஏய்க்கவே நான் அப்படிச் சொல்வது, கடைசியில் எனக்குப்பின் நீ செல்வமாய் வாழுவே பாடுபடுகிறேன்.

மகன்:— சரி சரி. அப்படியானால் நான் வாயை மூடிக்கொண்டேன்.

மாமியார் உடைத்தால் மண்சட்டி—

மருகி உடைத்தால் பொன்சட்டியா?

திடீவேதற்கும் காப்பி ரைட்டா?

தன்னெக்காக்க உரிமை யில்லையா?

திராவிடன் குடியரசு இவ்விரண்டு பத்திரிகைகளும் பின்னும் அதன் வால்பிடிக்கும் சிறு பத்திரிகை இரண்டொன்றும், தமது கொள்கையை விரும்பாதவர்களையும், சேராதவர்களையும், நாயன்மார், ஆழ்வாராதிபர் சமய நூல்கள் முதலியனவற்றையும் தம் மனம் போனவாறு தூஷிக்க உரிமைபெற்றிருக்கின்றன. ஏன் அப்படி தூஷிக்கிறாய் என்று மற்றப் பத்திரிகைகள் கேட்டால் புகு என்று கோபம் வருகின்றது. இதன் அர்த்தம் என்னே? திராவிடன் வகையாக்கள் மட்டில் பிறரைத் திட்ட காபிரைட் பெற்றிருக்கிறதா வென்கிற சந்தேகம். இதில் ஒரு விசேஷம், பத்திரிகையின் மூலம் பிறரைத் தூஷிக்கும் வழக்கத்தைப் பத்திரிகை உலகில் முன்வழிகாட்டியது எது என்பதைநேயர்கள் அறிவார்களாக சமயம் ஒவ்வாக, சி—ன்.